

(varmeforsyning)

Frederiksborggade 15
1360 København K

Besøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K

Tlf. 3395 5785
Fax 3395 5799

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

18. november 2016

KLAGE FRA I/S AffaldPlus
OVER Energitilsynets afgørelse af 18. april 2016
OM Dampprisloft for I/S AffaldPlus' affaldsforbrændingsanlæg i Næstved.

J.nr. 1021-16-13

MUN-EKN

NÆVNETS Nævnsformand, dommer Poul K. Egan
SAMMEN- Næstformand, professor, cand. jur. & ph.d. Birgitte Egelund
SÆTNING Olsen
I SAGEN Professor, cand. jur. & ph.d. Michael Gøtze
Direktør Per Søndergaard
Direktør Astrid Birnbaum

NÆVNETS Energitilsynets afgørelse af 18. april 2016 stadfæstes.
AFGØRELSE

I/S AffaldPlus har den 13. maj 2016 klaget til Energiklagenævnet over Energitilsynets afgørelse af 18. april 2016 vedrørende I/S AffaldPlus' anlæg i Næstved.

Sagen handler om, hvorvidt der på grundlag af prisloftbekendtgørelsen¹ kan udmeldes et dampprisloft eller varmtvandsprisloft i grænsen fra den matrikel, hvorpå I/S AffaldPlus' affaldsforbrændingsanlæg er beliggende.

Sagens baggrund

I/S AffaldPlus' anlæg i Næstved omfatter dels et affaldsforbrændingsanlæg, dels et kraftvarmeanlæg (en turbine og et gasanlæg).

¹ Bekendtgørelsen nr. 1213 af 17. december 2012 om fastsættelse af prislofter og maksimalpriser for fjernvarme fra affaldsforbrændingsanlæg.

Turbinen og gasanlægget (syd) er beliggende på matr. nr. 1 an Ydernæs, Næstved Jorder. Affaldsforbrændingsanlægget (nord) ligger på nabomatriklen, matr.nr. 1 ah Ydernæs, Næstved Jorder. De to matrikler er adskilt af en vej.

Affaldsforbrændingsanlægget producerer damp til kraftvarmeanlægget, der omsætter dampen til elektricitet og varmt vand. Elektriciteten leveres til elmarkedet. Det varme vand leveres til Næstved Varmeværk A.m.b.a.

Baggrunden for, at affaldsforbrændingsanlægget og kraftvarmeanlægget ligger på to forskellige matrikler er historisk. Kraftvarmeanlægget blev erhvervet af I/S AffaldPlus fra Energi E2 A/S i 2004.

I/S AffaldPlus driver og administrerer anlægget i Næstved som én virksomhed.

I/S AffaldPlus' anlæg i Slagelse, som I/S AffaldPlus henviser til i sin klage, består af et affaldsforbrændingsanlæg. I Slagelse leverer I/S AffaldPlus damp til SK Varme A/S, som har et kraftvarmeanlæg, der anvender dampen til at producere elektricitet til elmarkedet og varmt vand til eget varmedistributionsnet.

I/S AffaldPlus' anlæg i Slagelse får udmeldt et dampprisloft, som udgøres af varmtvandsprisloftet tillagt en meromkostningsprocentsats, der i årene 2011-2016 har ligget omkring 30-35 pct. Disse meromkostninger omfatter omkostninger forbundet med, at en dampkedel kræver større hedeblader, da temperaturdifferencen mellem røggas og damp er lavere end i en varmtvandkedel, at dampkedlen kræver en overbeholder, hvor damp og vand skilles, og at dampkedlen arbejder med væsentlig højere tryk (kræver større godstykkelser i rørene).

I/S AffaldPlus ønsker, at der udmeldes et damp- eller varmtvandsprisloft for affaldsforbrændingsanlægget i Næstved med leveringspunkt i grænsen af den matrikel, som affaldsforbrændingsanlægget er beliggende på.

Energitilsynets afgørelse

Energitilsynet har truffet afgørelse om at give afslag på I/S AffaldPlus' anmodning om at få udmeldt et dampprisloft for I/S AffaldPlus' anlæg i Næstved.

Energitilsynet har begrundet afgørelsen med:

- Der skal ved det regulatoriske leveringspunkt i prisloftbekendtgørelsen forstås grænsen af den matrikel, hvorfra den virksomhed, der driver

18. november 2016

J.nr 1021-16-13

MUN-EKN

Side 2 af 12

affaldsforbrændingsanlægget, leverer varmen til den eksterne varmeaftager.

- Leveringspunktet for levering af affaldsbaseret varme i forhold til anvendelse af prisloftet ligger ved matrikelgrænsen til I/S AffaldPlus' varmeaftager, Næstved Varmeværk A.m.b.a.
- Næstved Varmeværk A.m.b.a. får leveret varmt vand og I/S AffaldPlus' anlæg i Næstved er underlagt det varmtvandsprisloft, som blev udmeldt af Energitilsynet den 15. oktober 2015.

18. november 2016

J.nr 1021-16-13

MUN-EKN

Klagers synspunkter

Klager har gjort gældende, at det regulatoriske leveringspunkt er i skel fra den matrikel, hvorpå I/S AffaldPlus' affaldsforbrændingsanlæg er beliggende. I leveringspunktet skal gælde et dampprisloft, som Energitilsynet skal udmelde. Subsidiært skal der i leveringspunktet gælde et varmtvandsprisloft.

Side 3 af 12

Til støtte herfor har klager bl.a. anført følgende synspunkter:

- Det er en direkte og utvetydig følge af § 3, stk. 2, i prisloftbekendtgørelsen, at det regulatoriske leveringspunkt, hvor man opgør om prisloftet er overholdt og censurerer de i dette punkt påløbne omkostninger, er grænsen fra den matrikel, hvorpå forbrændingsanlægget er beliggende (Nord), dvs. matr. nr. 1ah Ydernæs, Næstved jorder.
- Forbrændingsanlægget (Nord) er af miljømyndighederne klassificeret og godkendt som et affaldsforbrændingsanlæg i henhold til reglerne om godkendelse af listevirksomheder (godkendelsesbekendtgørelsen)². Affaldsforbrændingsanlægget er derfor omfattet af prisloftsbekendtgørelsens § 3, stk. 2.
- Turbineanlægget (Syd) er derimod omfattet af godkendelsesbekendtgørelsens regler om produktion af el og varme og er således ikke et affaldsforbrændingsanlæg.
- I det regulatoriske leveringspunkt leveres damp. Derfor skal der udmeldes et dampprisloft, da det er omkostningerne ved produktion af damp, der indgår i forbrændingsanlæggets omkostninger til at producere dampen og fremføre den til leveringspunktet. Det er i den henseende ikke afgørende, om Næstved Varmeværk efterspørger damp.

² Jf. bekendtgørelse nr. 1447 af 2. december 2015 om godkendelse af listevirksomhed.

Energitilsynets bemærkninger til klagen

Energitilsynet har vurderet, at klagers synspunkter ikke ændrer Energitilsynets opfattelse af sagen og, at afgørelsen af 18. april 2016 fastholdes.

Til støtte herfor har Energitilsynet bl.a. anført følgende synspunkter:

- Det forhold, at en virksomhed har et produktionsanlæg, hvor der overføres damp fra en forbrændingsovn til at drive en turbine, som i den konkrete sag ligger på to forskellige matrikler, kan ikke begrunde udmeldelsen af et dampprisloft for den interne overførsel af damp mellem I/S AffaldPlus' anlæg.
- Prisloftreguleringen er ikke begrænset til affaldsforbrændingsovne, men omfatter det samlede anlæg, som leverer opvarmet vand eller damp omfattet af § 20, stk. 1, i varmforsyningsloven og produceret ved affaldsforbrænding, jf. prisloftbekendtgørelsens § 1.
- Det følger af en ordlyds- og formålsfortolkning af prisloftbekendtgørelsens § 3, stk. 2, at leveringspunktet ligger i grænsen af den matrikel, hvorfra den virksomhed, der driver affaldsforbrændingsanlægget, leverer affaldsbaseret opvarmet vand til den eksterne varmeaftager.

18. november 2016

J.nr 1021-16-13

MUN-EKN

Side 4 af 12

Energitilsynet har oplyst, at den fortolkning af leveringspunktet i prisloftbekendtgørelsen, som I/S AffaldPlus ønsker, vil betyde, at alle affaldsforbrændingsanlæg, der producerer el og opvarmet vand ved forbrænding af affald i en ovn, hvis damp driver en turbine, skulle få udmeldt et dampprisloft i stedet for et varmtvandsprisloft.

Dette ville ifølge Energitilsynet medføre, at alle affaldsforbrændingsanlæg, der har et kraftvarmeanlæg tilknyttet forbrændingsovnen, alene skal holde omkostningerne til forbrændingsovnen under prisloftet. Det vil ifølge Energitilsynet vedrøre hovedparten af de i dag omfattede affaldsforbrændingsanlæg, da der kun er meget få affaldsforbrændingsanlæg, der udelukkende producerer opvarmet vand og ikke producerer damp med henblik på produktion af el.

Næstved Varmeværks bemærkninger til klagen

Næstved Varmeværk kan tilslutte sig Energitilsynets afgørelse og bemærkninger til klagen. Næstved Varmeværk er således enig i, at klagers anlæg i Næstved samlet set må betragtes som ét affaldsforbrændingsanlæg og ikke som 2 separate anlæg.

Til støtte herfor har Næstved Varmeværk anført følgende synspunkter:

- I/S AffaldPlus' anlæg i Næstved må samlet set betragtes som et affaldsforbrændingsanlæg og ikke som 2 separate anlæg. Dette underbygges af I/S AffaldPlus' egen organisering af anlægget, som i det hele er ejermæssigt placeret i I/S AffaldPlus, som er et kommunalt fællesskab, jf. kommunestyrelseslovens § 60.
- Hvis et kombineret affaldsforbrændingsanlæg betragtes som 2 separate anlæg indebærer elforsyningslovens §§ 4 og 48, at den gasbaserede del af anlægget skal udskilles i et selvstændigt selskab med begrænset ansvar. I den situation er I/S AffaldPlus ejer af et affaldsforbrændingsanlæg, som producerer damp (som organisatorisk kan være i I/S AffaldPlus) og et kraftvarmeanlæg, som anvender den nævnte damp samt gas til produktion af el og varme (som organisatorisk skal være i et selskab med begrænset ansvar).
- I/S AffaldPlus kan således ikke i forhold til prisloftet betragte anlæggene på syd og nord som 2 separate anlæg og samtidig opretholde ejerskabet i det kommunale fællesskab.
- Organiseringen af ejerskabet underbygger, at anlægget i Næstved må betragtes som ét anlæg, hvorfor prisloftet gælder ved (yder)grænsen for de matrikler, hvorpå anlægget er beliggende og, hvor der sker leverancer til Næstved Varmeværk.
- Energitilsynets afgørelse i "Slagelse-sagen" (j.nr. 15/06030) er ikke relevant, da der i denne er tale om to anlæg, som er ejet af to forskellige juridiske personer.
- Prisloftbekendtgørelsen fastsætter ifølge §§ 1 og 3 regler for *levering* af opvarmet vand og damp. Denne levering skal forstås i overensstemmelse med varmforsyningslovens § 20, stk. 1, dvs. levering til det indenlandske marked ("ekstern levering"). Prisloftbekendtgørelsen regulerer derfor ikke en damptransport internt i en virksomhed.
- Levering efter prisloftbekendtgørelsen sker først til Næstved Varmeværk fra kraftvarmeanlægget, og det er derfor dettes matrikelgrænse, der udgør leveringspunktet efter prisloftbekendtgørelsen, jf. dennes § 3, stk. 1 og 2. Ved matrikelgrænsen er det varmt vand, der leveres og prisloftet efter § 4, stk. 1, finder derfor anvendelse.

18. november 2016

J.nr 1021-16-13

MUN-EKN

Side 5 af 12

Retsgrundlag

Retsgrundlaget fremgår af bilag til denne afgørelse.

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

I henhold til prisloftbekendtgørelsens § 3, stk. 1, kan affaldsforbrændingsanlæg maksimalt kræve den omkostningsbestemte pris efter varmforsyningslovens § 20, stk. 1, eller prisloftet efter bekendtgørelsens § 4, stk. 4, for levering af opvarmet vand eller damp til leveringspunktet. Efter bekendtgørelsens § 3, stk. 2, forstås ved leveringspunktet grænsen af den matrikel, som affaldsforbrændingsanlægget er beliggende på.

Prisloftbekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i varmforsyningslovens § 20, stk. 4. Baggrunden for bestemmelsen er, ifølge forarbejderne, at der for de affaldsfyrede fjernvarme- og kraftvarmeværker skal fastsættes et prisloft for varmeleverancer for at undgå, at omkostningerne ved bortskaffelse af affaldet vælttes over på varmemeforbrugeren.³

Prisloftbekendtgørelsen fastsætter regler for prislofter og maksimalpriser for levering af opvarmet vand og damp omfattet af § 20, stk. 1, i varmforsyningsloven, og produceret ved affaldsforbrænding fra et affaldsforbrændingsanlæg til et varmeproduktions- eller varmfremføringsanlæg, jf. bekendtgørelsens § 1. Det følger af varmforsyningslovens § 20, stk. 1, at bestemmelsen alene finder anvendelse på en levering til det indenlandske marked. Prisloftbekendtgørelsens anvendelse forudsætter således også en levering af damp eller varmt vand til det indenlandske marked.

I/S AffaldPlus' anlæg i Næstved må efter Energiklagenævnets vurdering betragtes som én samlet, selvstændig virksomhed. Nævnet har herved lagt vægt på, at I/S AffaldPlus ejer anlæggene på begge matrikler og administrerer og driver dem samlet.

Energiklagenævnet finder – i lighed med Energitilsynet – at produktionen af damp hos I/S AffaldPlus ikke leveres til det indenlandske marked, hvorfor § 20, stk. 1, i varmforsyningsloven ikke finder anvendelse, og prisloftbekendtgørelsen finder således heller ikke anvendelse, jf. bekendtgørelsens § 1.

Energiklagenævnet finder endvidere, at situationen i Slagelse ikke er sammenlignelig med situationen i Næstved, idet I/S AffaldPlus' dampproduktion i Slagelse afsættes på det indenlandske marked til SK Varme A/S, som er et selvstændigt varmeselskab.

I forhold til varmtvandsprisloftet, finder Energiklagenævnet - i lighed med Energitilsynet - at det har været formålet med prisloftbekendtgørelsens § 3, stk. 2, at fastsætte leveringspunktet til grænsen af den matrikel, hvorfra der

18. november 2016

J.nr 1021-16-13

MUN-EKN

Side 6 af 12

³ Bilag 2 til forslag til Lov om ændring af lov om varmforsyning, 1999/1 LSF 240.

leveres affaldsbaseret varmt vand til det indenlandske marked, jf. varmforsyningslovens §§ 20, stk. 1, og 20, stk. 4, og praksis på området.⁴

Energiklagenævnet finder således, at der gælder et varmtvandsprisloft for I/S AffaldPlus' levering af varmt vand, produceret ved affaldsforbrænding, til Næstved Varmeværk med leveringspunkt forstået som grænsen af den matrikel, hvorfra I/S AffaldPlus leverer til Næstved Varmeværk.

Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnet stadfæster Energitilsynets afgørelse af 18. april 2016.

18. november 2016

Afgørelsen er truffet i henhold til varmforsyningslovens § 26, stk. 1.

J.nr 1021-16-13

MUN-EKN

Sagen har været behandlet på nævnets møde den 14. november 2016.

Side 7 af 12

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

Spørgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter varmforsyningslovens § 26, stk. 1, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt pågældende, jf. varmforsyningslovens § 26, stk. 4, 1. pkt. 1. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. § varmforsyningslovens § 26, stk. 4, 2. pkt.

På nævnets vegne

Poul K. Egan
Nævnetsformand

/Mogens Uhd Nielsen
Specialkonsulent

⁴ Vejledning nr. 9083 af 26. februar 2013 om bekendtgørelse om fastsættelse af prislofter og maksimalpriser for fjernvarme fra affaldsforbrændingsanlæg.

Bilag

Uddrag af bekendtgørelse nr. 1307 af 24. november 2014 om lov om varmforsyning

[...]

§ 2. Ved kollektive varmforsyningsanlæg forstås virksomhed, der driver følgende anlæg med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand, jf. dog stk. 2:

- 1) ...
- 2) ...
- 3) Fjernvarmforsyningsanlæg, solvarmeanlæg, affaldsforbrændingsanlæg m.v., ...
- 4) ...

...

§ 20. Kollektive varmforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraftvarmeanlæg med en eleffekt over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v. kan i priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand indregne nødvendige udgifter...

...

Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om et prisloft for opvarmet vand eller damp fra affaldsforbrændingsanlæg. I reglerne lægges vægt på at understøtte en økonomisk og miljømæssig effektivisering af affaldssektoren og at sikre, at varmforsyningerne alene skal bære de omkostninger, der kan henføres til varmeproduktionen. Reglerne om et prisloft finder ikke anvendelse på anlæg, der efter regler i bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed er godkendt til nyttiggørelse eller bortskaffelse af farligt affald som hovedaktivitet, og som er indrettet og drevet med henblik på hovedsagelig at forbrænde farligt affald. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvornår et anlæg kan betragtes som indrettet og drevet med henblik på hovedsagelig at forbrænde farligt affald.

...

§ 21. Tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion og andre betingelser for ydelser omfattet af §§ 20 eller 20 b skal anmeldes til et tilsyn, der er nedsat af klima-, energi- og bygningsministeren (Energitilsynet), med angivelse af grundlaget herfor efter regler fastsat af tilsynet.

[...]

18. november 2016

J.nr 1021-16-13

MUN-EKN

Side 8 af 12

Uddrag af lovforarbejder vedrørende prisloftreguleringen (de almindelige bemærkninger til lov nr. 451 af 31. maj 2000)

”For affaldsforbrændingsanlæggene har det vist sig, at »hvile i sig selv«-princippet i varmforsyningsloven imidlertid ikke altid er tilstrækkelig til at sikre rimelige varmepriser.

...

Den omkostningsbestemte varmepris er ligeledes vanskelig at opgøre, da det er kompliceret ud fra objektive kriterier at foretage en præcis fordeling af de fælles omkostninger på affaldsforbrændingsanlæggene.

...

For så vidt angår de fælleskommunale affaldsforbrændingsanlæg, er disses anlægs hovedinteresse at bortskaffe affaldet billigt muligt. Anlæggene opføres og drives derfor primært ud fra affaldsinteresser, som ikke nødvendigvis er sammenfaldende med fjernvarmeanlæggets interesser.

...

Varmekunderne er derfor i dag ikke altid tilstrækkeligt sikret imod, at for store omkostninger væltes over på varmeproduktionen som følge af den praksis, der er gældende ved beregning af varmeprisen, og som følge af de interesseforskelle, der i øvrigt kan være mellem varme- og affaldssiden ved etablering og drift af affaldsforbrændingsanlæg.”

Af bemærkningerne til § 20, stk. 4, som indeholder hjemlen til at fastsætte regler om et prisloft for affaldsvarme, fremgår det, at:

”Også for affaldsforbrændingsanlæg gælder, at prisen, som et anlæg kan og skal tage for levering af varme, bliver sat lig den omkostningsbestemte pris, hvilken udover særomkostninger ved varmeproduktionen på affaldsforbrændingsanlægget også omfatter den del af fællesomkostninger, der henregnes til varmesiden. Dog gælder, jf. stk. 4, pkt. 1, at prisen for affaldsbaseret varme, beregnet på grundlag af varmforsyningslovens »hvile-i-sig-selv«-princip ikke må overstige et fastsat prisloft.”

Uddrag af bekendtgørelse nr. 1213 af 17. december 2012 om fastsættelse af prislofter og maksimalpriser for fjernvarme fra affaldsforbrændingsanlæg (prisloftbekendtgørelsen)

”§ 1. Bekendtgørelsen fastsætter regler for prislofter og maksimalpriser for levering af opvarmet vand og damp omfattet af § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning og produceret ved affaldsforbrænding fra et affaldsforbrændingsanlæg til et varmeproduktions- eller varmfremføringsanlæg.

18. november 2016

J.nr 1021-16-13

MUN-EKN

Side 9 af 12

...

§ 3. For levering af opvarmet vand eller damp til leveringspunktet kan affaldsforbrændingsanlægget maksimalt kræve den laveste af følgende varmeafregningspriser, jf. dog stk. 2:

- 1) Prisen fastsat i medfør af § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning.
- 2) Prisloftet efter § 4.

Stk. 2. Ved leveringspunktet forstås grænsen af den matrikel, som affaldsforbrændingsanlægget er beliggende på.

...

§ 4. Prisloftet for levering af opvarmet vand produceret ved affaldsforbrænding fra et affaldsforbrændingsanlæg fastsættes af Energitilsynet til den vægtede gennemsnitspris for opvarmet vand produceret på de centrale kraft-varme-anlæg, jf. § 10, stk. 6, i lov om elforsyning inklusiv eventuelle senere afgiftsændringer.

Stk. 2. I beregningen af den i stk. 1 nævnte gennemsnitspris indgår ikke varmeproduktionsprisen fra de kraft-varme-anlæg, hvis varmeleverance i det pågældende år var mindre end 1000 TJ. Ved beregning af gennemsnitsprisen på de øvrige anlæg ses der desuden bort fra varmeproduktionspriserne fra de to kraft-varme-anlæg med de højeste produktionsomkostninger per energienhed.

Stk. 3. Energitilsynet tillægger eller fratrækker eventuelle senere ændringer i energiafgift, CO₂-afgift eller forsyningssikkerhedsafgift, som ikke er afspejlet i de priser, som gennemsnitsprisen beregnes på, således, at der i prisloftet tages højde for disse aktuelle prisændringer. Alene afgiftsændringer, der er bekendtgjort før 1. september og som er trådt i kraft eller vil træde i kraft i det år, som prisloftet gælder for, skal indregnes i prisloftet.

Stk. 4. Prisloftet for levering af damp produceret ved affaldsforbrænding på et affaldsforbrændingsanlæg fastsættes til et beløb, der svarer til prisloftet for levering af opvarmet vand forøget med dokumenterede eller sandsynliggjorte meromkostninger for produktion af damp i forhold til produktion af varmt vand.

Stk. 5-6.

Uddrag af vejledning nr. 9083 af 26. februar 2013 om bekendtgørelse om fastsættelse af prislofter og maksimalpriser for fjernvarme fra affaldsforbrændingsanlæg

5.2. De affaldsforbrændingsanlæg, der reguleres af bekendtgørelsen, er anlæg som er godkendt, dvs. klassificeret, som affaldsforbrændingsanlæg på baggrund af reglerne i lov om miljøbeskyttelse

18. november 2016

J.nr 1021-16-13

MUN-EKN

Side 10 af 12

eller regler udstedt i medfør af lov om miljøbeskyttelse. Det er Miljøstyrelsen, der overordnet administrerer reglerne i (medfør af) lov om miljøbeskyttelse.

5.5. Maksimalprisen, som bekendtgørelsen fastsætter, gælder for levering af opvarmet vand eller damp, som er omfattet af § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning og som er produceret ved affaldsforbrænding. Når et affaldsforbrændingsanlæg også producerer opvarmet vand eller damp på andre brændsler, er denne producerede varme ikke omfattet af bekendtgørelsen. Se dog 5.7.

5.6. Når bekendtgørelsen ikke finder anvendelse, vil varmen kunne leveres til prisen, jf. § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning, medmindre leveringen heller ikke er omfattet af den almindelige prisregulering, såsom f.eks. levering af opvarmet vand eller damp til procesformål.

5.7. På kombianlæg, dvs. anlæg der producerer varme på både affald og andet brændsel, f.eks. naturgas, vil prisloftet kun dække affaldsvarmen, mens den naturgasbaserede varme kan afregnes til prisen, jf. § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning. Dog vil prisloftet indirekte kunne påvirke naturgasvarmeprisen, når affaldsvarme er en reel substitutionsmulighed for køberen. I dette tilfælde kan affaldsvarme danne substitutionsprisen for naturgasvarmeleverancen. I så fald og under forudsætning af, at affaldsvarmens maksimalpris er prisloftet, vil naturgasvarmen i praksis alligevel ikke kunne leveres til en pris, der er højere end prisloftet.

6.2. For en vurdering af hvad maksimalprisen er, skal der tages udgangspunkt i prisen på leveringspunktet. Ved leveringspunktet forstås grænsen af den matrikel, som affaldsforbrændingsanlægget er beliggende på. Prisloftet gælder fra leveringspunktet. Dvs. at et affaldsforbrændingsanlæg skal holde prisen for produktion af affaldsvarme og transport af varmen til grænsen af den matrikel, som affaldsforbrændingsanlægget er beliggende på, under prisloftet. Dette er i overensstemmelse med Energitilsynets praksis for anmeldelse af varmeproduktionspriserne til brug for fastsættelse af prislofter. Efter denne praksis skal der for anmeldelse af varmeproduktionspriser tages udgangspunkt i prisen på leveringspunktet, dvs. at et produktionsanlæg skal anmelde en pris, der inkluderer både omkostninger til produktion af varmen og omkostningerne til at transportere varmen til dets matrikelgrænse. Idet prisloftet beregnes på basis af de anmeldte varmeproduktionspriser, er det oplagt, at prisloftet ligeledes skal gælde fra leveringspunktet.

18. november 2016

J.nr 1021-16-13

MUN-EKN

Side 11 af 12

7.10. For affaldsforbrændingsanlæg, der leverer damp, er det ikke hensigtsmæssigt at fastsætte et prisloft på samme måde som prisloftet for opvarmet vand produceret på et affaldsforbrændingsanlæg, idet der ikke er et prissættende marked for salg af damp fra centrale kraft-varme-anlæg til tredjepart. Derfor fastsætter Energitilsynet et prisloftet for damp, der svarer til prisloftet for levering af opvarmet vand, samt dokumenterede eller sandsynliggjorte meromkostninger for produktion af damp i forhold til produktion af varmt vand. F.eks. vil produktion af damp i nogle tilfælde alene kunne ske på bekostning af elproduktionen. I så fald er det rimeligt, at de mistede elindtægter som følge af dampproduktionen kan godtgøres via prisloftet. Hvis dampproduktionen ikke går udover elproduktionen, kan der alligevel være tale om meromkostninger, f.eks. som følge af højere anlægsinvesteringer, som i så fald vil kunne dækkes af en forhøjelse af vandprisloftet. I denne situation vil meromkostningerne også kunne angives inden for en ramme, idet det i praksis ikke altid er muligt med en helt konkret udskillelse af meromkostningerne, idet såvel anlæg som løbende drift kan være fælles for produktion af damp og varmt vand. At meromkostningerne kan sandsynliggøres indebærer, at affaldsforbrændingsanlægget kan lave et argumenteret skøn eller indhente udtalelser, f.eks. fra en kvalificeret sagkyndige. Når et affaldsforbrændingsanlæg ikke kan dokumentere eller sandsynliggøre, at der er meromkostninger ved produktion af damp i forhold til produktion af opvarmet vand, vil dampprisloftet fastsættes til prisloftet for levering af opvarmet vand, jf. § 4, stk. 1-3.

18. november 2016

J.nr 1021-16-13

MUN-EKN

Side 12 af 12